

در آنکه از او غرضی بود و نیک و خرد و عود اغاضک و از آنکه ای کلوی و ضم
عشق و محبت زبانه اولی عین المبلغ عین الی سواد سلاهی بنون بنم سلامی
سواد بر کم ام سلاهی در و رایج جمع رایج در زندیخ الم فقی و عود اغاضک در
صمی قوری در که اندک علاج کمیک و شکار آنکه قوم را بر عین عادی که گذرد
مجبور است منتهی صمی به بنشیند ایدر و پوشیده نگردد و خالی و کله خواص عاقلا
و حتی اول ستم سلوک اغاضک در که مرشدی منتهی صمی پیشه امش در خرام محبت
معنا سنده در من که استقام در بر عین لوقه روشن در اندک ای لولقدن و رایج
دن مراد نجات در که مرشد جانبدان این بخش در سواد دن مراد بودن مرشد در
طریق لوزره پیام ده دست بنشیند معا دست و سلامت دوستی بران
انستک سعادت و سلامت در غزای خاک در دوستی با جان کرای محبت جان
دوستی چو می جانکه خواد لوسون و دوست دن مراد مرشد در میانها هم خرمیانی
و آب درین کما صین کل غریب است و مراد کوز مر یا شتی کوز بشایان
جانانی در آگینه است پی شای صبر ده صانی شراب کمی و آن رعایت
مخلد و حضرت با قرض غلبه الکر بنجته میل ایدم و عهد صبحی اولم فما نظیر
نوی و کما استغاب منانی بنم نوم لطف اولسون و بنم او یوجین برم لطف
اولسون مراد طالب دیدارم و بگوید مراد واقع اولسون فصل لک اولسون اولن مانا نام
اولوب اول مغل لم موقع عاده واقع اولسون روشن در اذا انزل عن ذی
الاداک طایر خیر فقی مساواک اغاضی اولن برک ضرر قوی اوست فلا تمرد
عقن رود چها این خانی سعاد نیک با چو لمرن کور کور جن کور ناما سی ظاهر
او طرمد اولسون که تصور از حال کونن خزان و خسرا طهاری در زمان جاحلیت
عربک عادی ایدی که طیبدرک بعضی سنون قطیر و بعضی سنون تقال ایدر لور آب

پیام خبر

دخست فعل با هنی
نفس حکم و ص در

نظر

نظر از آنکه ای قور خون قرغه ایدی فلا تمرد اصلکون ملا تفر ایدی صنی
تفضل با بنون در تعقیل با بنون و کله رو و حدن مراد جناب مرشد در
بسی فاند که روز ضراف کاستر آید چو قن نادری که برنم فر فر لونی بنه
کله را بیت عن یحییات المی قیام حجابی صمی تک دپ لمرن چا دکر
قیام صی کوردم صغیبات جمع هضمه در ضمام جمع صینه در انک اغاض اولن با
یا و ابتیاع در مراد مرشد که قور منک علاما بنون مشا بن حال اصیطر
تدو عن بیان در خوش دین که در آی و کونین سلامت نخوش شول دیک
کلمن در سلاکما بسی ایدرم عزمت خیر قورم نزلت خیر فغانی کلور
کله ایله خوندک متاکما ایلوسنه خطاب مرشد در امید حفت که در آیت پیختن
یک بنیم ایدر مراد که دستک بوزک ایلو طالع بسی ایلو کورم نموشا و کشته
بوزمان دچی و من غلای سن فرمان ده کل ایلدش و اولسا و من علامه
ایله شاد و اخطاب مرشد در من از چه بنیم ندرم سلاهی صحت شایگان
بن اگر چه شاد در محبت لایق جمع سنه طو ندرم ز بهر کار نوابم قبول کن غلای
نواب اولسون اوتری منی غلام لعه قبول ایله خطاب مرشد در بهدت
شک و قرضت در ایضا کهلان سنون ابراق اولرم و حقیقت حلال کی ایدی
اولرم اگر چه روی چو ناپست ندریم و ام شقای اگر چه بسک ای کبی بوز
با تمام کور شتر خطاب مرشد در چو سلک در احوش است نظر پاک تو جان
ما ذل و لطف در سلکی کی در منک پاک نطق ای حافظ ز روی لطف سنج
فما در نظر نظامی لطف بوز نون نظامی تک نظیرن صیبت ایدر
سای ای دن کرازان چاه و خندان بوز آتی ای کله اگر اول چاه
زندان دن چیه سن بهر خاک روی رود پشیمانی بدر آتی میر بره که کور

۲۹۷

قضایات صیبه
خطاب بجز

نظر با نازک